

[Finansministeren.]

ødsel Politik, man var ved at køre Kommunerne finansielt set i Sænk, fordi man bl. a. opførte nye Ejendomme o. s. v., o. s. v. —, nu kommer det ærede Medlem og siger, at Kommunerne maa gaa ind for i stor Stil at fjerne de usunde Boligkvarterer.

Jeg vil spørge det ærede Medlem, der kritiserede Regeringen saa stærkt, fordi den har øget Statsgælden: Hvorledes skal alle disse Arbejder kunne iværksættes uden Forøgelse af Statsgælden? Jeg er glad for, at det ærede Medlem nu er kommet til det Standpunkt, at man ved at iværksætte store offentlige Arbejder paa mange Omraader kan bidrage til at bekæmpe Arbejdsløsheden, jeg kritiserer ikke det ærede Medlem, fordi han gaar ind for den Politik, at Stat og Kommune i langt større Udstrækning end tidligere skal iværksætte offentlige Arbejder. Men saa vil jeg meget henstille, at man, hvis Staten og Kommunerne skal følge en saadan Anvisning, som det ærede Medlem her har givet, og derfor gaar ind for at optage nye Laan og udskriver nye Skatter — thi man kan ikke optage nye Laan uden at betale Renter og Afdrag —, saa ikke bagefter kommer og bebrejder... (*Krag: Jeg har sagt hvorledes*). Det ærede Medlem mener, at Nationalbanken kan udlaane 200 Mill. Kr. uden at kræve Rente. Men hvem skal hæfte for disse Penge? Kan man udføre Arbejder ved Udstedelse af 200 Mill. Kr. i Sedler, uden at der staar nogen Garanti bagved og uden at forringe Kronens Købeevne? En saadan Politik er, saa vidt jeg forstaar, af samme Art som den, J. A. K. er inde paa: Man trykker bare Pengesedler og sætter Arbejder i Gang, uden at der betales Rente. Det er altsaa Rentens Afskaffelse, det ærede Medlem vil gøre sig til Talsmand for. Jeg tvivler jo om, at det lader sig gøre.

Men hvis det ærede Medlem altsaa vil skaffe Midler til Veje til Iværksættelse af Arbejder i Stat og Kommune, tilsiger jeg ham min Støtte i saa Henseende. Kravet om offentlige Arbejders Iværksættelse er et gammelt Krav fra vor Side, som vi ikke tidligere har mødt Tilslutning til fra Venstrepartiets Side undtagen fra det ærede Medlem Hr. Christiani, der ved Finanslovens første Behandling sidste Efteraar gik ind for Iværksættelse af offentlige Arbejder. Dengang var han en enlig Fugl inden for Venstre, nu synes det, som om han har faaet Følgeskab.

Jeg gentager: Lad os gaa ind i et

Arbejde for Iværksættelsen af store offentlige Arbejder. Men lad os saa ogsaa være fri for den Kritik, at Staten og Kommunerne køres i Sænk, fordi de iværksætter disse Arbejder.

Justitsministeren (*Zahle*): Det ærede Medlem Hr. Christmas^oMøller rettede en Bebrejdelse imod mig, ja, jeg kan sige en Beskyldning, gaaende ud paa, at jeg ikke skulde røgte Retsplejen paa upartisk Maade. Naar en saadan Beskyldning fremsættes mod mig fra saa betydende Side her i Tinget, er jeg glad ved ganske at kunne tilbagevise den.

Det ærede Medlem angav, hvor det var, jeg skulde have forset mig. Det var, fordi jeg havde anlagt Sag mod Konservativ Ungdom, fordi de unge Konservative havde baaret Uniform ved en vis Lejlighed, men ikke mod Socialdemokratisk Ungdom. Dermed skulde jeg havde udvist Partiskhed. Nu gik det saaledes, at den Sag, jeg havde anlagt mod Konservativ Ungdom, endte med, at Konservativ Ungdom blev dømt. Saa havde jeg altsaa efter Domstolenes Mening — og det maa dog efter det ærede Medlems Opfattelse have en vis Betydning — Ret paa dette Punkt.

Saa kunde man sige til mig: Men du er alligevel partisk, for du undlod at lægge Sag an mod Socialdemokratisk Ungdom, som lige saa vel skulde have baaret Uniform. Her var jeg vanskeligt stillet, for jeg mente ikke, at Socialdemokratisk Ungdom bar Uniform. Derfor var det vanskeligt for mig at anlægge Sag imod dem. Men saa var der en Højrepolitiker, som foretog noget, som i Virkeligheden blev en Tjeneste imod mig. Han indsendte en Klage til Politiet, som gik ud paa, at Socialdemokratisk Ungdom ved den paagældende Lejlighed havde baaret Uniform. Og straks tog Politiet, uden at jeg vidste noget nærmere om det, Sagen op til Behandling. Den gik gennem Forundersøgelse til Domstolene, og der faldt omsider Dom, og Socialdemokratisk Ungdom blev frifundet. Det viste, at jeg ogsaa havde Ret paa det Punkt efter Domstolenes Mening.

Disse Sager har altsaa udviklet sig saaledes, at jeg, naar en Beskyldning i den Anledning fremsættes imod mig fra et stort politisk Partis Fører, paa tilstrækkelig virkningsfuld Maade kan tilbagevise den.

Dernæst bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg har foretaget en Indsnævring af den Retssag, der har været